

Když máš z lásky závrať

Petr Novák

Když máš z lásky závrať
a chodíš jak když sníš,
myšlenka na návrat zdá se nebe výš,
pak poznáváš,
co už je dávno v srdci jen dým.

Jednou možná uznáš,
že měls jí hodně rád,
jednou možná poznáš,
co je v dešti stát,
tak jako já
pod jejím oknem tmou zářícím.

Byl jsi v jejích očích první,
možná, že předposlední hřích,
nezní dobře jejím uším,
že se už zpátky nevrátíš.

Kdybych tu měl sto let čekat
já tu budu stát,
tak holka nesmí plakat,
vždyť já jí mám rád,
tak nech jí být,
vždyť je dávno, přej duším mír.

Byl jsi v jejích očích první,
teď vím, že předposlední hřích,
nejsi pro ni ten správný člověk,
který má její štěstí ve dlaních.